

ДЪРЗОСТ – смирение или гордост!

От Крум Крумов

В Божието слово Библията, Бог определено насърчава дързостта (смелостта). Нека да видим някои примери.

В Числа 13 гл. след като бяха избрани дванадесетте съгледвача, Мойсей ги изпрати да съгледат Обещаната земя, като им каза да бъдат смели и да донесат от плодовете на земята (Чис.13:20). Както на тях така и на нас днес ни трябва смелост за да принесем плод за Божието царство. Във Второзаконие 31 гл. Мойсей заръчва на израилтяните и специално на Исус Навин да бъдат силни и смели за да завземат Обещаната земя. Определено ни трябва смелост за да завземем територии от дявола за Царството. Малко по-късно Бог лично говори на Исус Навин, че трябва да бъде силен и дързостен (И.Н.1:6-9).

Господ не се интересуваше от мнението на Гедеон за себе си и го нарече: мъж силен и храбър (смел). Давид беше смел човек и извърши велики подвизи.

Апостол Павел казва на Томотей, че Бог не ни е дал дух на страх (2Тим.1:7). Поради делото на Господ Исус днес имаме дръзновение и достъп до престола на благодатта (Еф.3:12; Евр.4:16). Смелостта ни дава силата не само да вършим неща, но и да говорим (Д.А.4:31; 13:46; 14:3; 19:8; 26:26).

“Свършват ли се празните думи? Или що ти дава смелост та отговаряш?”
Йов 16:3.

Тук бих искал да уточня, че не всичко което вършим или говорим в дързост идва от правилен източник. **Кое ни дава смелост?** Дали смелостта винаги идва от покорство и смирение към Бога. Нека да видим няколко истории в Библията.

Първата е в Числа 16 гл. Корей, Датан, Авирон бяха лидери всред израилтяните. Те заедно с 250 мъже оспориха авторитета на Мойсей и Аарон. Всичките тези мъже бяха първенци на обществото, избрани за съветници, именити мъже. Като съветници те служеха на обществото и вярвам даваха акуратни и мъдри съвети, за това и бяха именити мъже. Те говореха, че цялото израилево общество е свято (отделено от другите народи) и това беше истина. Определено им трябваше кураж да се изправят срещу лидерството и досегашния модел. Тяхното дело изглеждаше толкова дръзко и справедливо, че Корей събра цялото общество против Мойсей и Аарон (Чис16:19). Но не бе така в очите на Бога. Бог свръхестествено демонстрира върху кого е Неговото благоволение.

Втория пример е в Числа 12 гл. Мойсей беше взел една чужденка, етиоптянка за жена. Според закона това беше нередно, защото израилтяните трябваше да вземат израилтянки за свой жени. Аарон и Мариам (брата и сестрата на Мойсей) се противопоставиха на Мойсей, като коментираха, че Бог говори не само чрез техния брат, но и чрез тях. Това беше вярно, както и факта, че Мойсей не трябваше да взема чужденка за жена. В ст.2, 4 се казва: Господ чу това и веднага реагира. Бог съди Аарон и Мариам за думите и отношението им, като Мариам стана прокажена.

И в двата случая хората с претенции говориха истини. Вероятно тава им даваше смелост да се опълчат срещу лидерството и да оспорят позицията дадена от Бога.

Нека видим един пасаж от 2 Пет.2:9,10 *„то знае Господ как да избави благочестивите от напаст, а неправедните да държи под наказание за съдния ден, а особено тия, които с нечисто пожелание следват плътските страсти и презират властта. Смели и упорити, те не се страхуват да хулят славните същества;”*

Третата история е в 1 Книга на царете 13 глава. Саул е цар на Израел за две години и вече има своя редовна войска. Филистимците които многократно ги превъзхождаха в численост, бяха дошли да се бият с Израел. Хората на Саул бяха меко казано несигурни, както и самия Саул. Самуил трябваше да дойде в определено от самия него време. Но понеже се забави и военните мъже напускаха Саул, то Саул реши сам да принесе всеизгарянето. Веднага след принасянето на всеизгарянето Самуил пристигна и обвини за грях Саул. Саул се защити като каза: *“Понеже видях, че людете се разпръсваха от мене, и че ти не дойде на определеното време, а филистимците се събраха в Михмас, затова си рекох, сега филистимците ще нападнат върху мене в Галгал, а пък аз не съм отправил молба към Господа, и тъй дръзнах и принесох всеизгарянето.”*(1 Ц.13:11,12). Саул смяташе, че ситуацията в която се намираше, той е постъпил правилно и е проявил смелост (дързост). Но не така беше в очите на Бога и Той отне царството от Саул.

Последния пример, който искам да дам е в 2 Летописи 26 глава. Озия се възцарява на 16 години и върши това, което беше право пред Господа. Той търсеше Господа и ходеше в пътищата Му, и Бог му даваше успех във всичко което предприемеше. В 15 стих се казва, че името му се прочу надалеч. *“Но, когато стана силен, сърцето му се надигна (гордост) та се отдаде на поквара и извърши престъпление против Господа своя Бог, като влезе в Божия храм за да покади върху кадилния олтар.”*(2Лет.26:16). Озия се възгордя и както Саул престъпи границата на позволеното, като си присвои функции дадени само на свещениците. Гордостта не зачита правила и вкарва хората в заблуда. *“Измамила те е гордостта на твоето сърце”*(Авдии 1:3; Ер.49:16). Гордостта също може да те направи смел, но и глупав.

Нека отново да задам въпроса: кое ти дава смелост? Възможно ли е да бъдем смели и тази смелост да идва от гордост (арогантност)? Отговорът е ДА! Поради тази причина трябва да бъдем внимателни какво мотивира нашата дързост да говорим и вършим определени неща.